

Η αυτοβιογραφία μου. Όσιος Παΐσιος Βελιτσκόφσκι (1722-1794)

/ Γενικά Θέματα / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Διήγηση περί της ιεράς συνοδείας των πολυαγαπημένων εν Χριστώ πατέρων, αδελφών και πνευματικών μου τέκνων, αυτών πού συνάχθηκαν στο όνομα του Χριστού γύρω από εμένα τον ανάξιο και πού από θεία Πρόνοια, για χάρη της ψυχικής σωτηρίας, έγκαταβιώνουν στα ιερά και τίμια αυτά μοναστήρια: στην αγία και μεγάλη Μονή της Αναλήψεως τού Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού, την επονομαζόμενη Νεάμτς, και στην ιερά Μονή τού Τιμίου ενδόξου Προδρόμου και Βαπτιστού τού Κυρίου Ιωάννου, την ονομαζόμενη Σέκου• πώς και για ποιο λόγο αυτή ή ιερή συνοδεία συνάχθηκε γύρω από εμένα τον αμαρτωλό και ανάξιο.

Ο ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΓΡΑΦΤΗΚΕ Η ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΑ

Βλέποντας ότι ή ζωή μου πλησιάζει πια στο τέλος της και κρίνοντας πώς κάθε πράγμα πού δεν μεταβιβάζεται γραπτώς παραδίδεται στην ολοκληρωτική λήθη, σκέφθηκα να γράψω, έστω Κάι συντόμως, γι' αυτήν την ιερή συνοδεία των άγιων πατέρων Κάι αδελφών Κάι πολυαγαπημένων πνευματικών μου τέκνων, τα όποια, χάριν της σωτηρίας της ψυχής τους συνάχθηκαν γύρω από εμένα στο όνομα τού Χριστού να τούς πληροφορήσω, ώστε μετά τον θάνατό μου όχι μόνο στα τέκνα μου, αλλά και στα τέκνα τών τέκνων μου, αν ευδοκήσει ό Θεός και διατηρηθεί ή ιερή αυτή συνοδεία, να απομείνει έστω και κάποια μικρή πληροφορία για την αρχή

της και για το πώς αυτή συνάχθηκε. Αποφάσισα λοιπόν να γράψω αυτά τά λίγα, πρώτο γιατί φοβάμαι μήπως κάποιος από τούς κρυφούς διαβολείς αυτής της συνοδείας, ιδίως μάλιστα από αυτούς πού δεν έχουν γεννηθεί σε ορθόδοξη χώρα , όταν θα έχω περάσει πια από αυτήν τη ζωή και θα έχουν κοιμηθεί και οι άγιοι αδελφοί πού γνωρίζουν καλά πού γεννήθηκα, φέρει την αγία αδελφότητα σε αμφιβολία για μένα, δηλαδή για τη χώρα όπου έχω γεννηθεί. Το πράττω όμως και γιατί σκέφτομαι πόσο πολύ επιθυμούν τά πνευματικά μου τέκνα, αυτά πού έχουν αποκτήσει αληθινή κατά Θεόν αγάπη για μένα, έστω και μερικώς, να ακούσουν για τη γέννησή μου, την ανατροφή μου, την άποταγή μου τού κόσμου, και την πολιτεία μου στο μοναχικό σχήμα, έως και τη στιγμή πού ήρθαν κοντά μου και άρχισαν την ιερά υπακοή .

Έτσι λοιπόν γι' αυτό σκέφθηκα να γράψω κατά μέρος περί τών πνευματικών μου τέκνων καθώς και για μένα τον ίδιο, αλλά και για όσα συνέβησαν προτού ακόμη δημιουργηθεί ή αδελφότητα. Και τά γράφω όχι γιατί επιθυμώ να αφήσω τη βιογραφία μου γραμμένη —να μην επιτρέψει Χριστός ό Θεός να υποπέσω σέ τέτοιο δαιμονισμό• γιατί ποιός είμαι εγώ πού σ' όλες τις ημέρες της ζωής μου δεν έχω κάνει τίποτε το καλό;— αλλά για τις αιτίες πού προανέφερα, περισσότερο όμως για χάρη της διαβεβαίωσης τών αδελφών περί τού το ότι, ιδίως σ' αυτούς τούς ελεεινούς και αξιοθρήνητους καιρούς, είναι πρέπον να ακολουθείται ή ορθή και αληθινή γνώση και το φρόνημα της αγίας και 'Αποστολικής Ανατολικής Εκκλησίας, με τη δύναμη τών θείων Γραφών και της διδασκαλίας τών θεοφόρων Πατέρων μας. Με τη συνέργεια λοιπόν τού Θεού κάνω έτσι την αρχή της διηγήσεως.

Η ΠΑΙΔΙΚΗ ΗΛΙΚΙΑ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Εγώ ό ανάξιος τού μοναχικού σχήματος και της ιεροσύνης, ιερομόναχος και μεγαλόσχημος μοναχός Παΐσιος, γεννήθηκα και ανατράφηκα στην πανένδοξη πόλη της Μικράς Ρωσίας, την Πολτάβα , από γονείς ευσεβείς ορθόδοξους. Γεννήθηκα στο τέλος του έτους 1722, στις 21 Δεκεμβρίου. Από την κολυμβήθρα μου δόθηκε το όνομα Πέτρος, στη μνήμη του άγιου πατρός μας Πέτρου, μητροπολίτη Κιέβου και πάσης Ρωσίας . Πατέρας μου ήταν ό Ιωάννης Βελιτσκοφσκι, πρωτοπρεσβύτερος της Πολτάβας, και μητέρα μου ή Ειρήνη, ή οποία, όταν μόνασε, μετονομάστηκε σε Ιουλιανή μοναχή.

Ό από πατέρα προπάππος μου ήταν ό Συμεών, γνωστός και πλούσιος Κοζάκος, και προπάππος μου ήταν ό Λουκάς Βελιτσκοφσκι, πρωτοπρεσβύτερος της Πολτάβας. Από μητέρα, πάλι, προπάππος μου ήταν ένας φημισμένος και πλούσιος, εβραϊκού γένους έμπορος, ονομαζόμενος Μάντια, ό όποιος βαφτίστηκε στην Πολτάβα, στην ενορία της Μεταμορφώσεως τού Κυρίου, με ολόκληρο τον οίκο του. Παππούς μου ήταν ό Γρηγόριος Μάντενκο. Στον τέταρτο χρόνο μετά τη γέννησή μου, ό πατέρας

μου μετοίκισε από την προσωρινή αυτή ζωή στην αιώνια.

Τότε έμεινα με τη μητέρα μου και τον πρεσβύτερο αδελφό μου, τον Ιωάννη Βελιτσκόφσκι, ό οποίος στη συνέχεια έγινε και προϊστάμενος του καθεδρικού ναού της Πολτάβας, της εκκλησίας της Κοιμήσεως της Παναγίας Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και άειπαρθένου Μαρίας, στην οποία εκκλησία ιεράτευσαν ό πατέρας μου, ό παππούς και ό προπάππος μου. Στη συνέχεια, ή μητέρα μου με έστειλε να μάθω γράμματα, μαζί με τον μικρότερο αδελφό μου, τον Θεόδωρο, ό οποίος στα έφτά του χρόνια μετέστη προς Κύριον.

Εγώ τότε, τού Κυρίου συνεργούντος, μέσα σέ δύο και κάτι χρόνια έμαθα καλά το Αλφαβητάριο, την Όκτώηχο και το Ψαλτήριο, και αμέσως, με τη βοήθεια τού Θεού, άρχισα πολύ εύκολα να διαβάζω βιβλία, αλλά μέσα σέ λίγο χρόνο, μέσα στο σπίτι μας, διδάχτηκα και να γράφω από τον μεγαλύτερο αδελφό μου, τον όποιο ανέφερα. Ενώ διδασκόμουν αυτά, όποτε έβρισκα καιρό, διάβαζα επιμελώς τις γραφές της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης, τούς Βίους των άγιων, τον Άγιο Έφραίμ με τον Άγιο Δωρόθεο , τον Μαργαρίτη τού Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου , και όσα άλλα βιβλία υπήρχαν στον ιερό εκείνο ναό πού ανέφερα. Από την ανάγνωση τέτοιων ιερών βιβλίων, προπαντός όμως τών Βίων των άγιων Πατέρων ημών, αυτών πού έγιναν ευάρεστοι στον Θεό με το άγιο και αγγελικό μοναχικό σχήμα, άρχισε να γεννιέται και στη δική μου ψυχή ό ζήλος για να απαρνηθώ τον κόσμο και να ντυθώ το ιερό μοναχικό σχήμα. Όσο ζούσα στον κόσμο, αυτός ό ζήλος δεν στέρεψε μέσα στην ψυχή μου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.

ΟΣΙΟΣ ΠΑΙΣΙΟΣ ΒΕΛΙΤΣΚΟΦΣΚΙ. UNIVERSITY PRESS.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ -ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΤΑΧΙΑΟΣ

<http://apantaortodoxias.blogspot.ca/>

Πηγή: agapienxristou.blogspot.ca